ŞAKA

209 No: KÂRLI İŞ!..

— Mademki İstanbula iş aramaya geldin, bekçi ol be hemşerim..

— Olması golay emme, nasıl sabredip de beklemeli!..

DÜNYA KARİKATÜRLERİ

Bayan — Bu kadar budalalığa da tahammül edemem doğrusu... Sivrisinek yerine öldürdüğün köpekler tam dört oldu!...

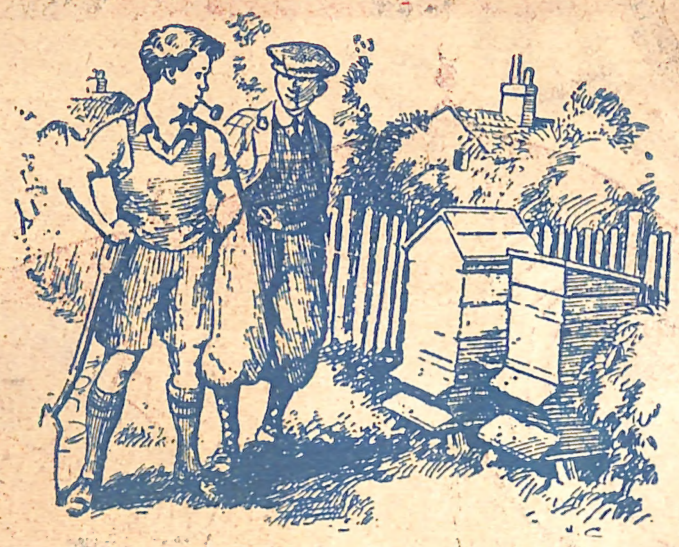

— Eee... Bari bu sene arıların bol bol bal verdiler mi?..
— Hayır, az bal verdiler amma, iki defa kaynanamı soktular...

KIZ SAN'AT ENSTİTÜSÜNDE:

— Öğretmen vazife olarak yaptığım yemekleri beğenmedi ve bütün arkadaşlarımnı önünde bana zorla yedirtti!..

Kadın — Şu güzel manzara, şu sıcak güneş, şu bol hava sana bir şeyler hatırlatmıyor mu?..

Erkek — Evet, Gümrük hamallarını hatırlatıyor-..

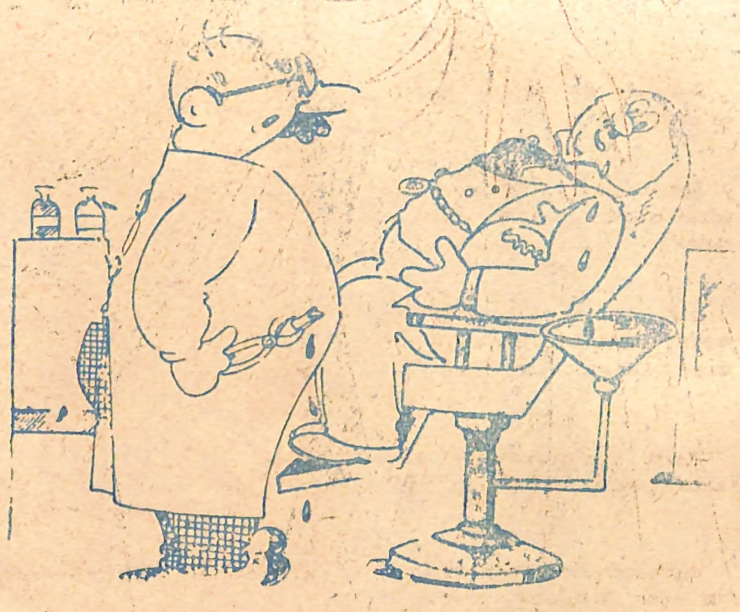

Dişçi — Dişinizi altından mı yapalım?..
Yeni zengin — Hayır plâtinden... ortasına da birer pırlanta ile üç inci koyun!...

Sene: 5, Cilt: 9, No. 209

Şaka

Her hafta Salı günleri
çıkar Edebî Mizah Gazetesi

Sahibi:

A. CEMAL ERKSAN

İdarehane:

İstanbul Ankara Caddesi No. : 71
2 nci kat Hususî Daire
Telefon: 21649 ● Posta kutusu: 361
Telgraf: İstanbul Şaka.

Salı — 31 Birinciteşrin 1944

Fiyatı: 15 Kuruş

Abone şartları :

Türkiye için seneliği 750, altı aylığı 375, üç aylığı 190 kuruştur. Yabancı memleketler için seneliği 12, altı aylığı 6 liradır.

ŞAKADAN FELSEFELER

Aşk, sevdikçe çoğalır, sevildikçe azalır.

●

Aşkın dışında bulunanlar içine, içinde bulunanlar dışına çkmak isterler.

●

Aşkı anlamamak sevmemek demektir, anlar gibi görünmek sevmeyi istememek demektir.

●

Aşkta göz yaşları her zaman kahkahalardan daha tatlıdır.

●

Aşkta bir taraf güler, diğer taraf ağlar, her ikisi gülerse aşk kalmamış demektir. Her ikisinin de ağladığı takdirde ise aşk güler.

●

YENİ ZENGİN SİNEMADA

— Hey, bana bak garson... Şu karşiki masada oturan garıya benden bir şişe rakı götür, amma mezesi bol olsun...

— Yeni çıkan yirmi beş kuruşluklar gümüş değilmiş!..
— Hele şükür toplanmaktan kurtuldular, artık bol bol yüzlerini görebileceğiz..

yüreğim cızladı. Anladım ki kurtuluş yok. Mevsim kış. Fakat ilânda bir resim var, daha bakarken başım döndü, gözlerim karardı: Bir kadın, yerdeki adamın kucağına tâ... tavana asılı bir trapezden atlıyor. Altına da dans cenneti yazmışlar... Doğrusu buna nasıl dilleri varmış anlıyamadım. Zira o çeşit dans cennet dansı değil, düpedüz dans cinneti!..

●

FAL

Kahve istihkakı 300 grama çıkalı gittiğimiz yerlerde bize kahve ikram eder oldular. Ne de güzel oluyor ya kâfir.

Misafir olduğum evin sahibi genç bir bayandır. Fakat gayet iyi kahve falı bakar. Tabiî amatör. Yoksa, vazife hissime uyarak kendisini hemen polise haber verirdim.

Fincanı kapattım. Soğudu. Genç bayan ricamı kırmadı, falıma bakmağa başladı. Burada sizleri hiç mi hiç ilgilendirmiyecek bir yığın kara haberi sayıp döktükten sonra:

— İki kadın var. Sizin için münakaşa ediyorlar. Biri uzun, biri orta boylu, yalnız renklerini ayırd edemiyorum...

Demez mi? Dayanamadım:

— Tabiî ayıramazsınız! dedim, ikisi de kahve renginde görünüyor!..

ŞÜPHELİ ÖLÜM

Adamın biri evinde ölü bulunmuş. Olur a. Fakat bu ölümü şüpheli görmüşler. Pek mümkün. Hattâ sık sık böyle haberler duyarız. İnsan kat'î surette ve son defa ölse bile yine ondan şüphelenmenin çaresi bulunur. Nitekim bu adamcağız da bir gün evvel mi ne, bir berbere dişini çektirmiş. Gördünüz mü şüpheli noktayı?

Halbuki, zavallı berberler hariç, esnafın her türlüsü milletin otuz iki dişini birden söküyor da şüphelenmek kimsenin aklına gelmiyor! Hey gidi dünya hey!..

●

UCUZ YAĞ

Son günlerin en mühim olaylarından biri ucuz zeytinyağı meselesidir. Zeytinyağı fiyatları yüz elli kuruşa kadar mı, yoksa daha aşağı mı pek bilmiyorum, düşecekmiş.

Düşsün de görelim! Bu hâdise iki ata sözünü ve bir fizik kaidesini iflâs tetirecek; tersine döndürecek:

Zeytinyağı üste çıkan hafif bir maddedir - değildir!

Ucuz etin yahnisi kötü olur - kötü yahninin eti ucuz olur..

Düşenin dostu olmaz - bilâkis böyle düşene can kurban! Değil mi?

ŞAKACI

●

MEB'USLARIMIZ HALKIN DERTLERİNİ DİNLİYORLAR

— Doktorcuğum çok hastayım, derdim bir değil, bin!..
— Yok azizim, ben doktorum, meb'us değilim!..

SAKIZ RAKISI

İnhisarlar İdaresi yeni bir rakı çıkarıyor: Sakız rakısı. Yeni bir icat değil galiba. Pek bilmem ama, eskiden mastika dedikleri şey de buydu.

Meğer bu rakı çoktan çıkacakmış ama, şişe bulamamışlar. Demek o gazetelere verilen sütun sütun ilânlardan maksat Sakız rakısına şişe temin etmekmiş!!. Nihayet az zamanda bu iş de olmuş...

Sakız rakısı nasıl şeydir acaba? Bunu içenlere sormalı. Adına bakılırsa, bu rakının sarhoşluğu ötekinden berbat olacak: Malûm ya, sakız hayli yapışkan şeydir!

●

KİBRİT

Sözü inhisarlardan açtık. Kibritlerin hali malûm. Kimi bomba gibi patlar, kimi ne kadar sürtsen ses vermez! Geçen gün, bir lokantada şöyle bir hâdiseye şahit oldum:

İki arkadaş yemek yiyorlardı. Hattâ biri yemişti bile. Cebinden paketini çıkardı. Bir sigara aldı. Yakacak anlaşılan ama, arandı, tarandı, bir türlü kibritini bulamadı. Bunun üzerine öteki hemen kürdanlıktan bir tane kürdan alarak uzattı:

— Al, yak!..

Beriki anlamadı:

— Kürdanla mı?

— Ne çıkar canım? Kibrit kutusundan çıkanın bundan farkı ne?

●

CENNETLE CİNNET

İstanbulda hangi mevsimin gelip hangisinin gittiğini havaya bakarak anlamak istiyenler aldanır. Çünkü bunun imkânı yoktur. Buna mukabil mevsimlerin en güzel ölçüsü eğlence yerlerile bunların ilânlarıdır. Plâjlar açılmış mı? Yaz muhakkak geldi demektir. Yok, eğer bar, kışlık salon gibi yerlerin ilânları çoğaldıysa hiç korkmadan bir an evvel kömürünüzü depo etmelisiniz, yoksa yandınız demektir.

Böyle bir yerin ilânını okurken

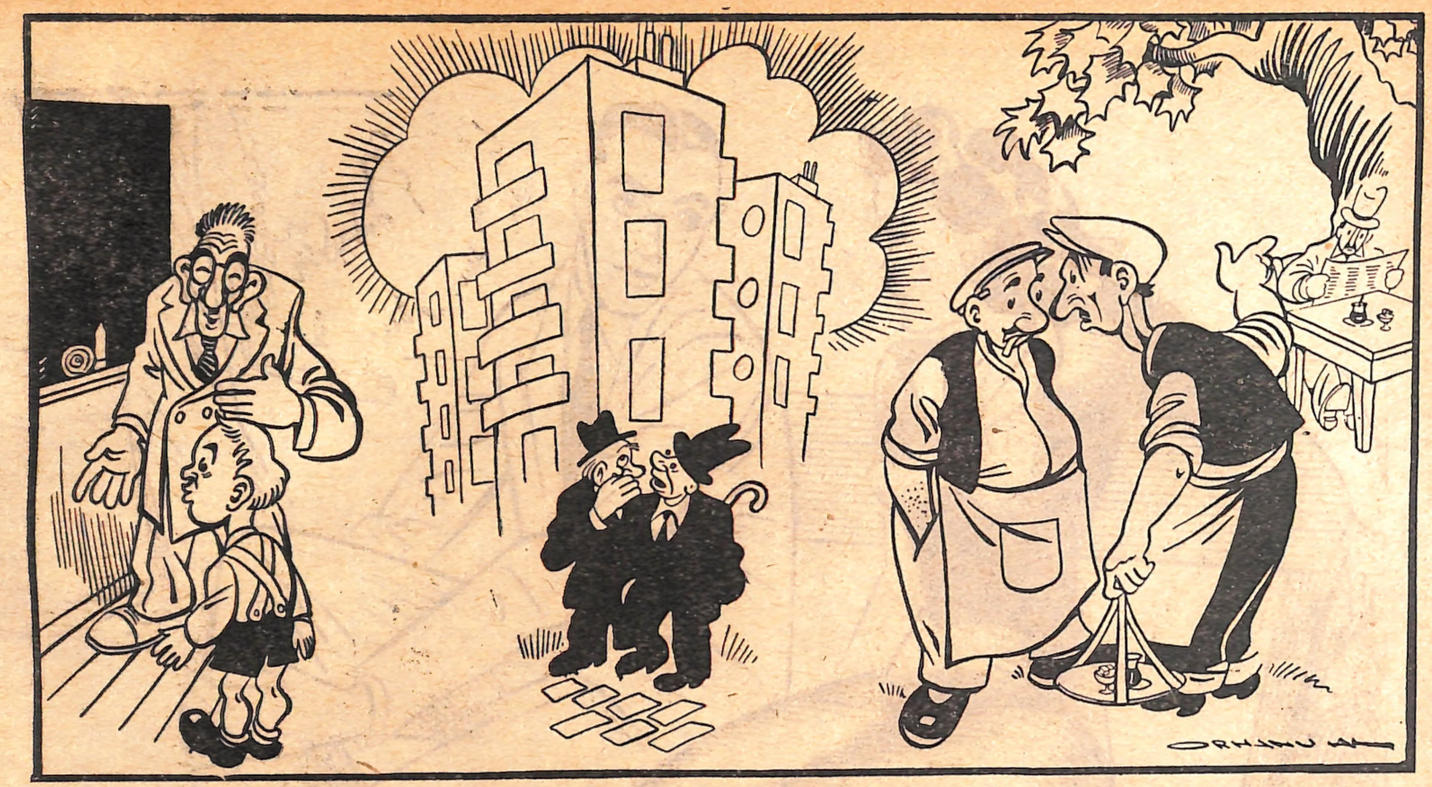

— Hani oğlum, baban seni hesaba çalıştıracaktı!..
— Ne yapayım efendim, annem babam hesabını şaşırmış..

— Azizim, sana, bir şey söyliyeceğim, fakat kimse duymasın!..
— Çok mu mühim?..
— Evet.. bir iki güne kadar bizim apartımanın ikinci katını boşaltıyorum..

— Kahve satışı yakında serbest bırakılacakmış!..
— Çok isabet olur, hiç olmazsa nohut fiyatları biraz düşer.

GARSON

Dört Perdelik Komedi

ŞAHISLAR

ŞIK BAYAN — ŞIK DELİ KANLI — GARDON

(Vak'a 8,15 vapurunun lüks kamarasında geçer.)

— BİRİNCİ TABLO —

Şık bayan — Garson, baksana...

Garson — Buyurun bayan..

Şık bayan — Bir kahve isterim..

Garson — Şimdi efendim... (Gider, gelir.)

Garson — Buyurun efendim...

— İKİNCİ TABLO —

Şık bayan — (Kendi kendine) Vapur kalkmış da kimsenin haberi bile olmuyor.. Bu karartma ne zaman bitecek Yarabbi?

Şık delikanlı — (Yüksek sesle) Harp bitince...

Şık bayan — Bir şey mi söylediniz?

Şık delikanlı — Hayır efendim, kendi kendime konuşmak âdetim değildir..

Şık bayan — Baksana garson?

Garson — buyurun hanımefendi...

Şık bayan — Kaç kuruş?

Garson — Yirmi efendim..

Şık bayan — (Bir müddet arandıktan sonra) Allah Allah... Ufak param yok.. Al şu on lirayı, çabuk bozdur getir..

Garson — Şimdi efendim... (Parayı alır ve kaybolur.)

— ÜÇÜNCÜ TABLO —

Şık bayan — Allah Allah... Hâlâ gelmedi..

Şık delikanlı — Kim?

Şık bayan— Garson Canım..

Şık delikanlı — Ya.. Evet... Bir şey mi emrediyorsunuz?

Şık bayan — Hayır, paranın üstünü getirecekti de... Getirecekti ha... Bütün paramı verdinizdi?

Şık bayan — Evet, on liralık...

Şık delikanlı — Mühim değilmiş canım..

Şık bayan — (Bozularak) Mühim değil tabii.. On liranın

DOKTOR!...

Sen Vurguncu Değilsin..

Hekim can yoldaşıdır.. fakirler bunu bilsin,
Ucuz tedavi olsun, göz yaşlarını silsin.
Zararı yok, gelirin bir kaç lira eksilsin,
Yeter ki sana millet saygılarla eğilsin;
Doktor!.. Çok para alma... Sen vurguncu değilsin!...

★

Aç gözlü muhtekirler soyuyorken vatanı,
Sen yoksula hizmeti ulu vazife tanı.
Böyle her ay bir lira yükseltme vizitanı;
Hastalar bu masrafla ister misin ezilsin?..
Doktor!.. Çok para alma... Sen vurguncu değilsin!...

★

Aranızda yoksula ucuz bakan varsa da,
Bâzımızın gözleri apartmanda, arsada...
Denir mi, hastaların ahı arşı sarar da:
Ameliyat yapamam, önce para verilsin..
Doktor!.. Çok para alma... Sen vurguncu değilsin!...

★

Galiba yüz binlerin pek güzel geldi tadı:
Kiminiz milyon için kollarını sıvadı!..
Yürekler oynamasın geçince doktor adı,
Size ferah gönülle koşulmak istenilsin..
Doktor!.. Çok para alma... Sen vurguncu değilsin!...

Bağrı Yanık

BELEDİYE KIŞ HAZIRLIKLARINA BAŞLIYORMUŞ...

— Yzıklar olsun sana... İstanbul belediyesi kadar olamadın.. bana daha kış lık bir şey almadın!..

Uzun Sözün Kısası

Vurguncunun yasası budur: Taşsın kasası..
Yiyip yiyip kusası ister dolsun masası!..
Var apartman, arsası.. çıktı halkın posası;
Uzun sözün kısası: Çok Necdet'in tasası!..

★

Hırsız kesti bayağı haraca solu sağı:
Haketmiştir dayağı: İnmiyor zeytin yağı...
Doymaz oldu kursağı, dinlemiyor yasağı...
Uzun sözün kısası: Çok Necdet'in tasası!..

★

Zengin; gelip hevese, şehre hücum etmese,
Ev bulunur herkese, böyle boşalmaz kese!..
Koştuk nefes nefese, tıkıldık bir kümese...
Uzun sözün kısası: Çok Necdet'in tasası!..

★

Kederim var, neş'em az.. Harpten etmiyorum haz..
Kömür yok, çıktı ayaz.. Cihan kurnaz, madrabaz..
Biz güzel sevdim bu yaz; ediyor daima naz..
Uzun sözün kısası: Çok Necdet'in tasası!..

Necdet Rüştü EFE

Şaka 5 Yaşında

Şaka bu sayısile beşinci yılına girmiş bulunuyor. Geride bıraktığı dört uzun yılın, bir mizah mecmuası için, ne derece güç ve zahmetli olduğunu tahmin edebilirsiniz. Yalnız okuyucularının alâka ve sevgisinden aldığı kuvvetle, dört yıldır türlü fedakârlıklara katlanan ŞAKA. sizleri her hususta memnun etmek arzusile elinden geleni yapıyor. Harp içinde, hele bir mizah mecmuasının nasıl müşküllerle mücadele ederek çıkarılacağını meslekten olmayanlar bilemez. Kâğıt, boya, baskı gibi bir mecmuanın canı demek olan ilk maddelerin temini imkânsızlıklarına ilâve olarak nefasetini mutlaka muhafaza endişesi bu güçlükleri kat kat arttırır. ŞAKA, bütün bu güçlüklerin ve ölçüsüzce yükselen fiyat farklarının karşısında nefasetinden kaybetmiyerek, bilâkis kapaklarını dört renkli yapmak gibi bir fedakârlığa katlanarak okuyucularının sevgisini hak etmeğe çalıştı. Amerikadan beklediğimiz kalitesi iyi ve maliyeti bugünküne nazaran daha ucuz kâğıtlar gelince sahifelerimizi bir misli daha arttıracağımızı bu vesile ile okuyucularımıza müjdeleriz.

ÇAYLAR BAŞLAYINCA...

— Neclâların çayına gidelim mi?..
— Yok.. ben poker oynamasını pek bilmiyorum...

ZEYTİN YAĞI FİYATLARI DÜŞERKEN SADE YAĞ YÜKSELİYOR...
İKİ CAMBAZ BİR İPTE OYNAMAZ!...

Para Yedim!..

Yazan: Cemil Cahit CEM

Kiminin babası bankada para, kimininki Suadiyede köşk bırakır. Alacak bırakanı olduğu gibi, borç bırakanı da görülmüştür.

Bizimki de bize izalei şuyulu bir arsa bıraktıydı. Nur içinde yatsın. Bolluk içinde yüzmedik amma, satış güçlüğünden midir, yoksa gaile çokluğgundan hatırlamayışımızdan mıdır, her nedense bir türlü bu arsayı akıl edip de okutmayı düşünemedik.

Gel zaman, git zaman, bir gün Raif amcamız çıka geldi. Merhaba, nasılsın, iyi misin?. Filân gibi beylik lâflardan sonra ortalığın pahalılığından açılan lâkırdı, ev ve arsa fiyatlarının yüksekliğinde karar kıldı. Meğerse, oraya gelmek istermiş...

— Çocuklar! dedi, tam fırsat! Hiç durmıyalım şu merhum Cahit ağabeyin bıraktığı arsayı bir okutalım. Tam zamanı.. Şimdi, hiç değilse beş bin eder!

Annem, konsolun alt gözündeki sedef kutuyu çıkardı. Gözlüklerini taktı. Karıştırdı. araştırdı. Nihayet şeffaf zamklı kâğıtla yapıştırılmış lime lime bir tapu senedi buldu.

Hep birlikte evirdik, çevirdik, bir şey anlıyamadık tabii!

Raif amcam senedi aldı.

Acaba emlâk tellâlına mı verseydik; yoksa ahbaplar vasıtasile mi yapsaydık? tellâl dediğin yüzde bilmem kaç komisyon almaz mıydı?

Raif amca:

— Siz merak etmeyin! dedi. Ben o işi de hallederim.

Ve gitti.

★

O günlerde bir kitap hazırlıyordum. Yazana sorsan bu kitap milyon getirir. Bir tâbie vereceksin de ne alacaksın? Bilemedin yüz papel! Halbuki masraf dediğin ne? Beş yüz bile tutmuyor. Bir hesap, bir kitap... Kendim basarsaydım, bilmem ne kadar kârım vardı? Ah, ah! Para nerede?

Ansızın aklıma bizim arsa geliverdi. Ne demişti Raif amcam? Hiç değilse beş bin eder dememiş miydi? Hisseme beş yüz de düşmez miydi acanım? «Tamam... Kitabı kendim bastırdım, gitti!» Diye düşündüm. Ve beklemeğe başladım.

★

Aradan zaman geçti, bir hayli zaman...

O günlerde gazeteler, Amerikada iki milyon lira yemiş bir miras yediden bahsediyorlardı. Neler yapmamıştı herif? Hayatta eğlence namına ne varsa hepsini tatmış, dünyanın ıvığını, cıvığını çkarmış, paraları har vurup harman savurduktan sonra dönmüştü.

Kendi kendime: «Adam dediğin böyle olur işte!» diyordum. Hayatta böyle olmalıydı? Neymiş kaygı kasavet.. vur patlasın, çal oynasın!.. Ye, iç, keyfine bak!..

Bizim arsa da hâlâ satılmadı. Satılsa da elime geçecek parayı bekleyen kitap. hâlâ yazı masamın gözünde duruyor. O basılacak, satılacak, paraları geelcek, sermayesi çıkacak, sonra kâr etmeğe başlıyacak,en zarurî ihtiyaçlar temin edilecek... Ondan sonra da para yenecek!

Vay babam vay! Bizim para yemek ümidimizin, Nasreddin hocanın borç ödemesinden farkı yok.

Hayır, hayır!.. Bana böylesi lâzım değildi. Şöyle havadan, anafordan, yoktan gelme para olmalı ki, nasıl yenirmiş görsünler!..

Dalgın dalgın matbaadan eve dönüyordum. Sokağı saptım... Birdenbire kapkalın bir cüzdan görmiyeyim mi? Gözlerim fal taşları kadar çıldı.

Şehir Tiyatrosu komedi kısmının kıymetli jön prömiyesi
REŞİT GÜRZAP

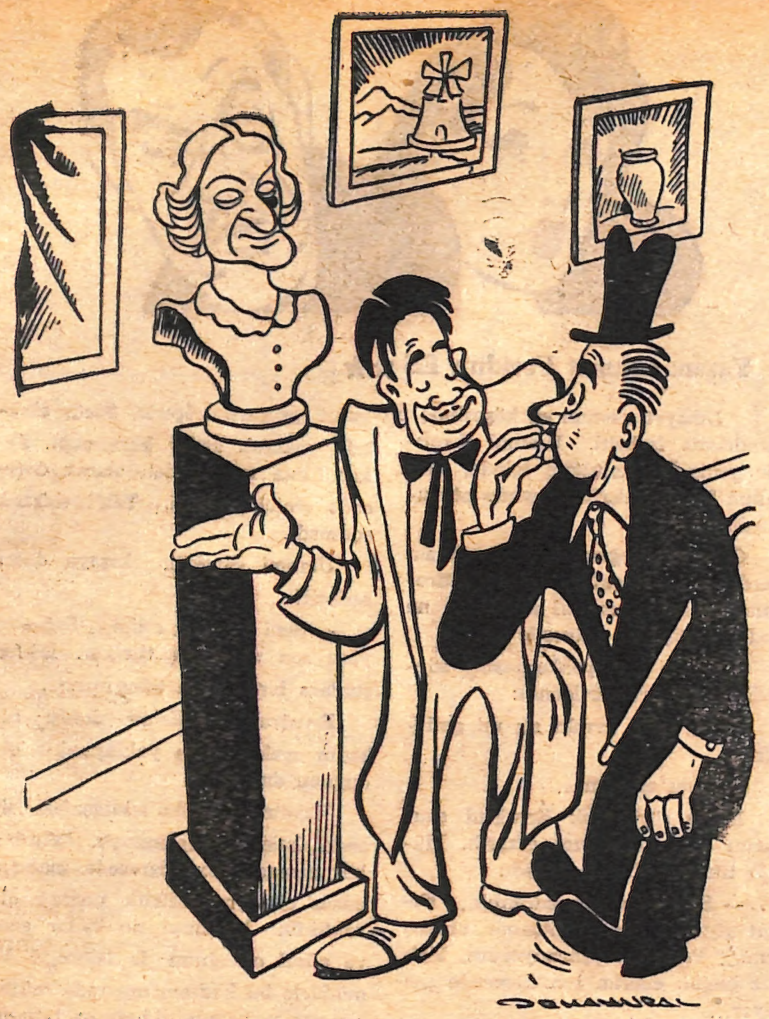

— Kaynanamın heykelinde çok muvaffak olmuşsunuz, tebrik ederim..

— Çok mu canlı olmuş?..

— Yoook... Bilâkis pek sakin...

Kulaklarım, en uzaklardan gelmesi muhtemel ayak seslerini dinledi. Kimsecikler yok. Eğildim. cüzdanı aldım. Gerisin geriye döndüm...

İç cebime koymuştum. Bir elektrik fenerinin altında çıkardım. Kendi cüzdanımda bir şeyler aranıyormuş edasile baktım.. Tam dört yüz lira!..

Hahahayyy!.. Yaşasın!.

Şans diye buna derler işte!.

Ben o akşam nereye gittim? Daha doğrusu nerelere gittim. Neler yedim ve neler içtim? Kimlerle tanıştım? Ne yaptım?..

Hâlâ bilemiyorum. Bildiğim bir şey varsa, namütenahi içtiğim, namütenahi gezdiğim ve para yediğimdir...

O akşamdan kulağımda kalan son ses, beni eve getiren şoförün:

— Ağabey geldik! deyişi oldu.

Cebimde para aranmış olmalıyım. Bir beş liralık mı çıktı nedir? Onu da ona sunduk. Kapıyı açmış, merdivenleri çıkmış, yatağa uzanmışım...

*
* *

Ertesi gün öğle üstü, kafam zonk zonk öterken, aşağıya indim. Annemle Raif amcam konuşuyorlardı. Geldiğimi görünce amca:

— Hah! dedi. Ver şmidi cüzdanı...

— Hangi cüzdanı!.

— Canım dün akşam tam kapıdan girerken düşürdüm, çıkıp alacaktım, bir de baktım ki sen alıyorsun.. Getireceksin dedik ama...

— Eyy?!.

— Eysi bu işte!. Herkesin hakkını vermiştim. Bir seninki kalmıştı! Dört yüz lira.. Nerelerde kaldın bütün gece yahu?..

*
* *

Benim kitabın hâlâ çekmecede beklediğini tahmin etmişsinizdir. Bir türlü kıyamıyorum bir tabie vermeğe... Kimbilir, belki bir cüzdan daha bulur da para diye yediğim haltı temizlerim.

Cemil Cahit CEM

G A R S O N

— Baş tarafı 5 inci sahifede —

ne kıymeti olur? Ama, Haydarpaşada ineceğim. Aksi gibi biletçi de evvelce geçti. Mühim olan asıl garsonun bu ahlâksızlığıdır. Yoksa, on lirayı ona bahşiş diye de verebilirdim..

Şık delikanlı — Şüphesiz efendim. Sözümü yanlış anladınız. Hakkı âliniz var.. Mühim olan ahlâksızlıktır.

Şık bayan — Geri gelmezse ben ona bilirim yapacağımı, şikâyet edeceğim..

Şık delikanlı — Gülümsiyerek) Ettiniz bile..

Şık bayan — (Şaşkın) Ya...

Şık delikanlı — Elbette... Ben bu hattın memurlarındanım.. Siz müsterih olun, vapur Haydarpaşaya geldi zaten. Adresinizi lütfedin, bendeniz meşgul olayım..

Şık bayan — Aman efendim? Ne zahmet edyorsunuz? Hem ne değeri var on liranın?

Şık delikanlı — Değer parada değil, buyurduğunuz gibi, müstahdemlerin ahlâkı mevzubahis.. Böyle hâdiselere meydan vermemek vazifemizdir...

Şık bayan — Çok teşekkür ederim vallahi...

(Kadın çıkar. Arkasından delikanlı da kalkar.)

— DÖRDÜNCÜ TABLO —

Şık delikanlı — Kerata nereye kayboldu acaba?

Garson — Buradayım ağabey..

Şık delikanlı — Parayı bozdurdun mu?

Garson — Bozdurdum. Al beş liranı.. Gözünü aç ama, yanına oturacağın insanı iyi seç.. Yanında oturacağın hem zengin olmalı, hem para üstü aramamalı, yoksa bir enselenirsen memur süsü verdin kendine diye iflâhını keserler yani...

Geveze

Bu Harbin Karikatür Albümü

Kıymetli san'atkâr arkadaşımız Ramiz'in, aylardanberi itina ile hazırladığı albüm, nefis bir halde satışa çıkarılmış bulunuyor. Birbirinden güzel, iki yüze yakın karikatürle süslü olan bu eserde harbin komik ve ibret alınacak tarafları kuvvetli hatlarla canlandırılmaktadır.

Bu güzel eserden edinmelerini okuyucularımıza hararetle tavsiye ederiz.

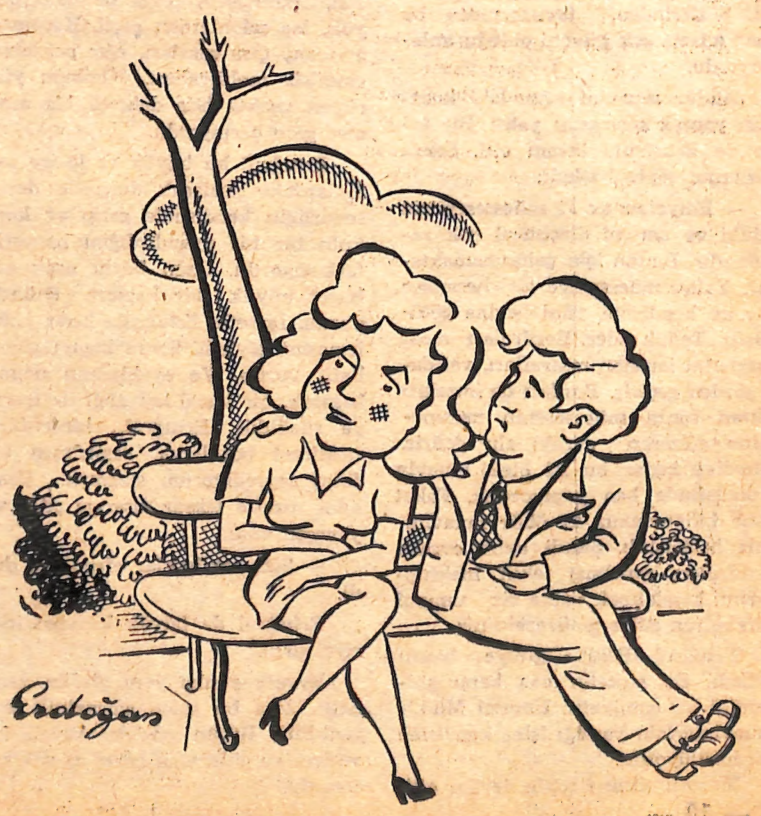

— Sevgilim, kimseye söz vermemeye söz verir misin?..

★★ Büyük Aşk ve İhtiras Romanı ★★ Yazan: Hikmet Feridun ES ★★

Bu işde geri alınmasına imkân olmayan ne büyük adımlar atmışlardı. Ve bunlar — bütün bu vaziyet bir yalan olmasına rağmen — ne kadar tatlı şeylerdi.

Zaman zaman Rezzanın kendisi bile bu tatlı yalanlara inanacağı geliyordu.

Artık Ertuğrul her gün masasının üstüne tatlı yeşil renkte mürekkeple yazılmış bir mektup buluyor.

Bu mektubun umumî direktörün baş döndürecek kadar güzel karısından gelebileceğini aklından bile geçirmiyor...

★

Müdür muavini kendisini çağırttığı zaman Ertuğrul yine bu mektuplardan birini, en son kelimesini okuyordu. Odacı:

— Müdür muavini sizi çağırıyor!.. Deyince fena bir iş yapmış gibi yerinden sıçradı. Odacıya:

— Anlayamadım!.. Ne dediniz?.. diye sordu. Adam tekrar etti:

— Sizi umumî direktör muavini çağırıyor efendim!..

Ertuğrul:

— Peki geliyorum!.. Diyerek yerinden kalktı. Mektubu yazıhanesinin gözüne kilitledi. Sonra ceketini giydi. Umumî müdür muavinin odasına girdi.

Bu beyaz saçlı, iyi yüzlü bir adamdı. Ona masasının önünde yer gösterdi. Ertuğrula büyük istikbale namzet bir genç muamelesi ediyordu. Sözlerinden, tavırlarından bu genç adama çok güveni olduğu anlaşılıyordu.

Müdür muavini ağzındaki kocaman yaprak sigarasını yaktı. Bir tane de Ertuğrula ikram etti. Sonra sözlerine şöyle başladı:

— Biliyorsunuz ki müessesemizin sahibi ve umumî direktörü çok rahatsızdır. Bunun için çalışamamaktadır. Yalnız müesseseye ait hesapları her ay kendisine, yâni evine götürürüz. Tetkik eder. Bordroları, maaş listelerini imzalar, masrafları, varidatı gözden geçirir. Bunları da imzalattıktan sonra müessesenin muamelâtını gösteren evrakı alır geliriz. Şimdiye kadar bu işi öteki muavin arkadaşımla ben yapıyorduk. Fakat yine biliyorsunuz ki öbür muavinimiz hastalandı. Şimdi aylık evrakı, bordroları, yazılmış teklif mektuplarını imzalatmak üzere siz umumî direktörün evine götüreceksiniz.

Ertuğrul «Peki!..» gibiye başını salladı. Bu şirketin ona karşı gösterdiği bir emniyetti. Umumî Müdür muavinlerinin yaptığı işler kendisine gördürülüyordu.

Muavin sözüne şöyle devam etti:

— Evrakı, teklif mektuplarını ya umumî direktör bizzat kendisi imzalar, yahut da onun namına zevcesi imza atar... Hanımefendinin de imzası müessese namına tescil edilmiştir. Zira umumî direktörün hayatta başka kimsesi yoktur. En hayatî işlerini ancak zevcesine itimat edebilir. Son günlerde zaman zaman ellerine şiddetli bir titreme geldiği için bazan imzayı «hanımefendi» atar...

Ertuğrul bütün bu tafsilâtı gayet alâkasız bir tavırla dinliyordu. Uzun zaman Umumî Müdürün hususî bürosunda çalıştığı halde onun hayatı hakkında çok az şey biliyordu. Yalnız umumî direktörün gayet genç ve güzel bir kadınla evli olduğunu işitmişti. Bu bir «masal güzeli» halinde dillerde dolaşan, anlatıla anlatıla bitirilemeyen kadın nasıl şeydi?.. Hiç bir fikri yoktu.

Direktörün karısını uzaktan olsun görmemişti. Sadece onu görenlerin şaşılacak derecedeki hayranlıklarına şahit olmuştu. İşte bu kadar...

Muavin:

— İşte götürüp imzalatacağınız mektuplar, bordrolar vesaire...

Diyerek ona bir büyük dosya gösterdi. İmzalanacak kâğıtlar hakkında izahat verdi.

Ertuğrul bunları çantasına yerleştirdi.

★

Çantası koltuğunun altında, insanda saray hissini uyandıran, muhteşem eşya ile dolu büyük, loş salonlardan geçti. Kocaman avizeler, Çin vazoları, ağır perdeler, emsalsiz mobilyalar... Önünde yürüyen uşakta bile dehşetli bir azamet göze çarpıyordu.

Ertuğrul bu büyük ve iç içe salonlardaki şaşılacak derecede derin sessizliğin kendisinde garip ve korkulu bir his uyandırdığını hayretle farkediyordu. Uzun boylu uşak nihayet büyük bir kapının önünde durdu. İşaretle Ertuğrula biraz beklemesini söyledi. Sonra kapıyı gayet hafif vurdu. Ve ayaklarının ucuna basarak, bir hayal sessizliği ile içeriye süzüldü. Ertuğrul, birdenbire makinesi bozularak sessizleşen bir filim seyrediyorum sanmıştı. Uşak ayni surette tekrar dışarıya çıktı ve yavaşça ona:

— Sizi bekliyorlar efendim!.. dedi.

Ertuğrul da büyük kapıdan içeriye girdi.

Evvelâ yanlış yere girdim zannetti. Zira bu salon adamakıllı karanlıktı. Bütün yerdeler kayalı idi ve içeriye, dışarıdan gayet az ışık sızıyordu.

Nihayet salonun en köşesinde bir kımıldama farketti. Umumî direktör geniş bir koltuğun içinde, birtakım battaniyelerin arasında oturuyordu.

O tarafa doğru yürüdü. Selâm verdi. Bir zamanlar hususî bürosunda çalıştığı umumî müdürün ne kadar değiştiğini hayretle gördü.

Direktör ona yaklaşmasını söyledi ve şunları mırıldandı:

— Bu sefer evrakı siz mi getirdiniz?..

— Evet efendim...

Böyle söyliyerek Ertuğrul çantasını açıp kâğıtlarını çıkardı. Müdür titreyen ellerile uzandı:

— Salon da pek karanlık... Fakat ziyadan pek müteessir oluyorum... Perdeleri açtırmıyorum. Yalnız bugün ellerim son derecede titriyor...

Hakikaten kalem tutmasına imkân olmıyacak derecede titremekte idi. Sanki parmaklarında zelzele oluyor gibi idi. Evrakı imzalıyamıyacağını anlayınca Ertuğrula:

Lütfen şu zile basar mısınız?.. dedi.

Ertuğrul açılmış çanta kolları üstünde olduğu halde kendisine gösterilen zile uzandı. Ona bastı.

Umumî müdür ile genç adam bir an hiçbir şey konuşmadan bakıştılar.

Lâkin bu gayet kısa sürdü. Salonun kapısı insanı hayrete düşürecek bir sessizlikle açıldı. İçeriye deminki uşak girdi. En hafif bir gıcırtı bile çıkarmadan ilerledi. Ertuğrul derin bir hayret içinde idi. Zira bu evde kapılar hiç gürültü çıkarmadan açılıyor, insanlar yürürken en küçük bir ayak pıtırtısı bile işitilmiyordu...

Uzun boylu uşak, efendisinin tam karşısında bir mumya hareketsizliği ile durdu. Direktör ona:

— «Hanımefendi» yi çağırınız!.. Ellerim çok titriyor. Lütfen gelip evrakı imzalasınlar!.. dedi.

Yürüyen mumya hürmetle eğildi, ve bir hayal halinde kayboldu.

Ertuğrul bu koltuğa gömülü insana merakla bakıyordu. İyiden iyiye karanlık içinde nasıl günlerce, hattâ aylarca oturuyordu?.. Halbuki kendisi burada etrafını bile doğru dürüst göremiyordu.

Bu sefer ilk defa kapı gıcırdadı. Herhalde kim açıyorsa mumya uşağın marifeti kendisinde yoktu. Kapıları gıcırdatmadan açmasını beceremiyordu. Lâkin tam bu anda salon büsbütün karanlık olmuştu. Dışarıda, güneşin önünden kalın bir bulut geçiyordu. İçerisi âdeta elektrik yakacak kadar kararmıştı. Fakat hasta ışıktan deli olacak derecede sinirleniyordu. Tabiî elektrik açılmadı.

Umumî direktör kapıya doğru seslendi:

— Seni rahatsız ettim... Sağ elim yine son derecede titriyor. Lütfen şunlara birer imza atar mısın,..

Ertuğrul kendisine doğru bir kadın ayak sesinin yaklaşmakta olduğunu duydu.

Hayatının bütün sıkılganlığı bir anda üstünde toplanmıştı. Yine o her zamanki son derecede mahcup adam olmuştu. Üstelik umumî direktörün karısının ne kadar genç ve güzel olduğunu da işitmişti. Ve müdürle bu kadının arasında müthiş bir yaş uçurumu olduğunu biliyordu.. Ve yine biliyordu ki, bu çapraşık vaziyet onların, bilhassa müdürün karısının hakkında bir sürü mânasız dedikodular çıkarmıştı.

Bütün bu düşüncelere, hudutsuz sıkılganlığı da karışınca yaşlı ve çirkin direktörün, genç, güzel karısının yüzüne bakmamak için başını yerden kaldırmıyordu. Ayakta, hafif bir korku ile karışık hürmet içinde dosyayı açtı. Salonun karanlığı içinde bir yere çarpmadan onun yanına yaklaştı ve durdu. O zaman çıplak ve loşlukta donuk beyaz görünen, güzel bir kol uzandı. Küçük ve biçimli bir el... Parmaklar arasında bir kalem...

Ertuğrul öylece ayakta duruyordu. Omuz başındaki kadının hâlâ yüzüne bakmamıştı.

Yalnız bu koku, bu gayet hafif lâvanta çiçeği kokusu ona Üsküdar vapurlarını, tozlu yolları, denize bakan bahçeleri, akasyalı evleri hatırlatıyordu. Çünkü bu Rezzanın kokusu idi. Umumî direktörün karısı ile sevgilisinin ayni kokuyu kullanmaları pek tuhafına gitti.

Birdenbire mektubun üstündeki küçük kadın elinin de titrediğini gördü. Evet o da bir yaprak gibi titremekte idi.

Fakat nihayet parmaklar kalemi sıktı ve mektubun altına imza atıldı.

Bu Ertuğrul için hakikaten inanılmıyacak bir şey, müthiş bir vak'a olmuştu. Zira mektubun altına atılan imzanın mürekkebi ışıltılı ve tatlı yeşildi. Üstelik mürekkep yazılır yazılmaz kurumuştu da.

— Devam edecek —

Yeni bir Banka

Yeni bir Sigorta Şirketi

Yeni bir İnşaat Şirketi

yeni ihtiyaçları

karşılamak için kurulmuştur.

●

YAPI ve KREDİ Bankası A.Ş.

DOĞAN SİGORTA A. Ş.

DEMİR - TOPRAK A. Ş.

çalışmalarında daima halkımızın

güvenine

muhtaçtır.

Nefis Bir Roman

JUAREZ

filminin şöhreti dünyayı saran bu şaheser roman Ahmet Hisarlı'nın temiz dille türkçeye çevrilmiştir. Arif Bolat Kitabevinin filme alınmış şaheserler serisinin birinci kitabıdır. Filmde rol alan artistlerin dört renkli nefis bir tablo kapağile 75 kuruştur.

Arsen Lüpen
Gangsterler Arasında

Zabıta romanı meraklılarına tavsiye edilecek çok güzel bir macera romanı türkçeye ilk defa şimdi neşredilmiştir. Arif Bolat Kitabevi. 100 kuruştur.

SENİ
BEKLİYECEĞİM

Gözyaşlarile seyrettiğiniz bu filmin bir hatırasını yaşatmak istemez misiniz? Vahdet Gültekin tarafından tercüme edilen bu şahane romanı edinmelisiniz, filmde rol alan artistlerin dört renkli nefis bir tablo kapağile 75 kuruştur. Arif Bolat Kitabevi.

Yavrunun kuvvetli, sağlam olmasını, neşeli büyümesini isterseniz

FASFOTİN Necati

Yedin.

Vitamini bol, kalorisi fazla bu kıymetli bebek gıdasını miniminilere mutlaka yedirinis. Taklitlerini almayınız.

PLÂTONİK AŞK

Ne eşine, ne de benzerine rastlmadığınız bu roman, bir Avrupalı kadınla, Büyük Harpte esaretten kaçan bir Türk ihtiyat zabiti arasındaki (Plâtonik Aşkı) anlatacaktır.

YAZAN: FUAD GÜCÜYENER

Fiatı: 100 kuruş.

"Zevcim Gözlerine İnanamıyor!"

Ve on yaş daha genç göründüğümü söyliyor

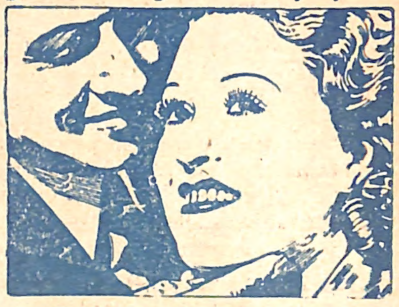

Zevcim "bu cidden bir harikadır" diyor. Ancak iki ay kadar evvel alnımda ve gözlerimle ağzımın etrafında çizgiler ve buruşukluklarım vardı. Hakikaten 'Yaşlı' görünüyordum. Bugün ise, bütün bu çizgilerim kayboldu ve arkadaşlarım bir genç kızın cildi gibi parlak nermin ve yumuşak olan cildime takdirkâr nazarla bakıyorlar. Her akşam yatmazdan evvel cild gıdası olan pembe renkteki Tokalon kremini kullanıyorum. Terkibinde Viyana Üniversitesi profesörlerinden biri tarafından keşfedilen gençliğin kıymetli ve cazip cevheri olan "Biocel" vardır. Gündüzleri de cildi beyazlatan yumuşatan, siyah noktaları gideren ve açık mesameleri sıklaştıran beyaz renkteki Tokalon kremini kullanıyorum.

Bakınız nasıl muvaffak oldum?

TEMEL FRANSIZCA

Yazan ABBAS TEMİZER

DİKKAT!...

Fransızca lisanını, az zamanda, kolay ve çabuk öğrenmek istiyorsanız, bu kitabı okumaya mecbursunuz.

En son öğretim metotlarına göre yazılmış olan TEMEL FRANSIZCA size Fransız dilini en kısa bir zamanda muhakkak ve mükemmelen öğretir.

Fiyatı 200 kuruştur.

BİR HAKİKAT

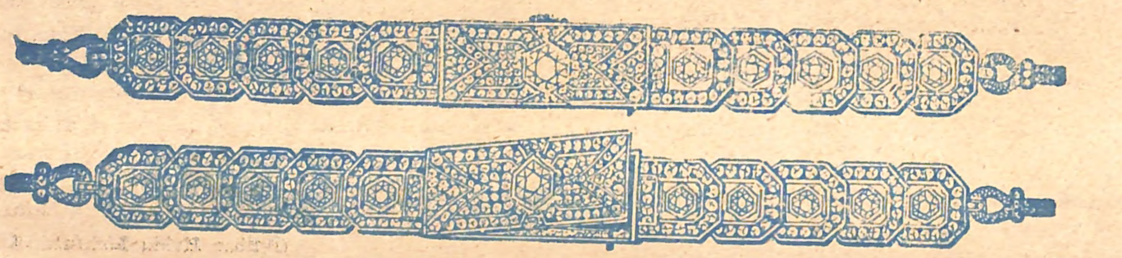

Pırlantalı ve elmaslı saatlerin bütün hakiki evsafı meşhuru âlem olan **SİNGER** saatlerinde toplanmıştır. Bunun için: Saat alacağınız zaman tereddütsüz **SİNGER** saati almanız ve saatin üzerindeki SİNGER markasına müessesemizin adresine dikkat etmeniz lâzımdır. Satışımız peşindir. Emsalleri gibi 15 sene garantilidir.

ADRES: SİNGER SAATLERİ Mağazası — İstanbul - Eminönü No. 9

Ankara acentası: Seyfullah ve Necib Kardeş. Bankalar 39

7000 SENE EVVEL

Meşhur âlimlerden Dr. Huber, biranın tarihi hakkında yazdığı bir eserde, milâttan 5-6000 sene kadar evvel başlıyan Keldani medeniyetinde biranın büyük bir yeri olduğunu söylemektedir. Bazan yalnız arpadan, bazan da arpa ve baharattan imal edilen biranın kadınlar ve işçiler tarafından çok içildiğini yine bu âlim anlatmaktadır. Yapılan bir hafriyatta bulunan on mezarın, bira imalâtını gösteren kabartmalarla tezyin edildiği ve kabartmalar yanyana getirilince imalâtın bariz bir surette görüldüğü de aynı âlim tarafından nakledilmektedir.

OOO

BU GÜN İÇİLEN BİRANIN 7000 SENELİK MAZİSİ VARDIR

Bira besler, serinletir, neşe verir

GRİPİN

BAŞ, DİŞ, NEZLE, GRİP

Nevralji, Kırıklık Romatizma ve Bütün Ağrılarınızı Derhal Keser. İcabında üç Kaşe Alabilirsiniz.

Taklitlerinden sakınınız.

Umumî Neşriyat Müdürü
E. R. UZMAN
Basıldığı Yer:
AHMET SAİT MATBAASI

TARİHTEN ÇİZGİLER

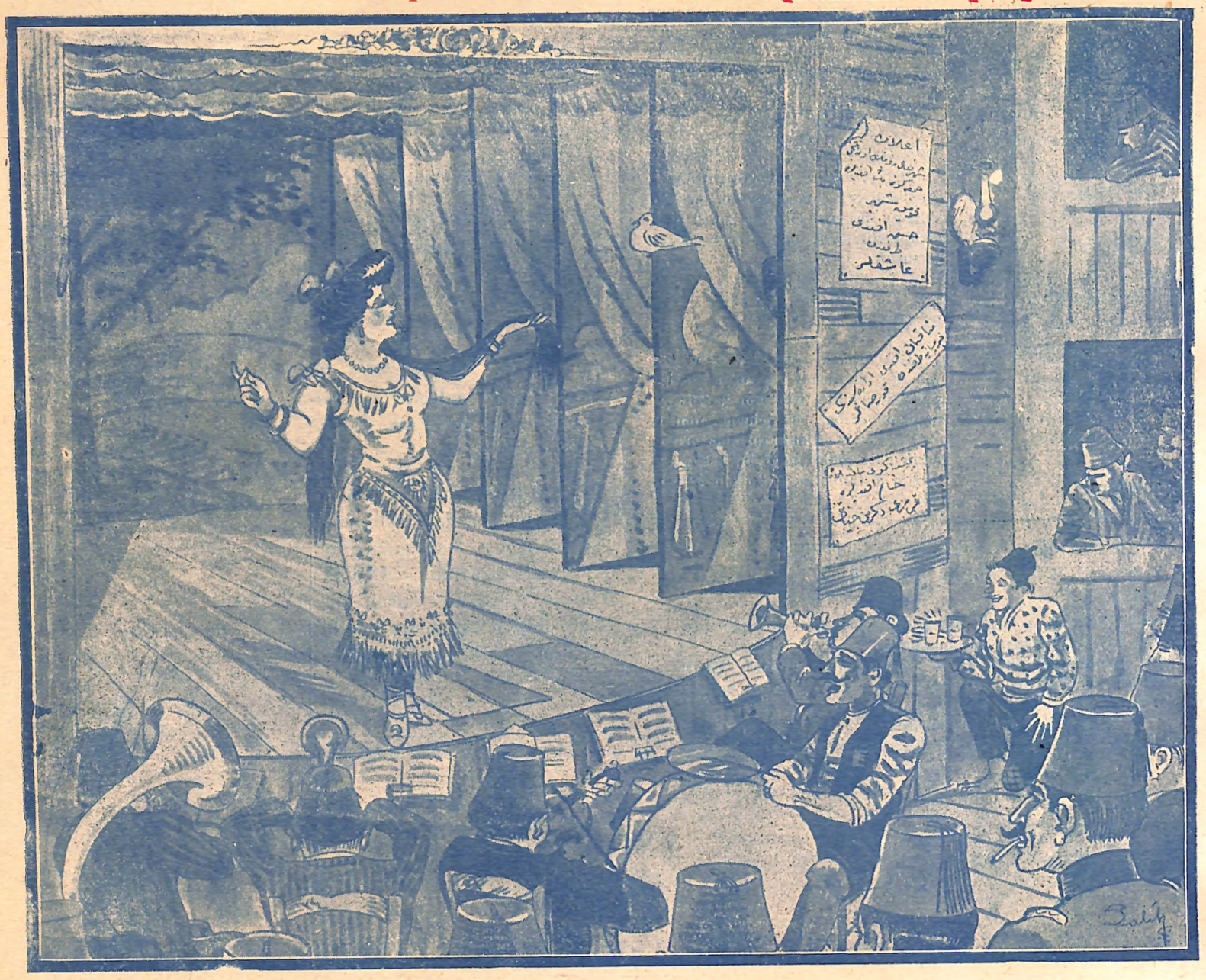

(İktibas Hakkı Mahfuzdur)

GÜVERCİN KANTOSU..

Kantocu — «Kanto:» Güvercinim beni sever, benimle hasbihal eder.. Pu pu pu ne hoş bakar, bu bakışı canlar yakar..

Seyirciler — Bu yeni kanto yüzünden geçen gece saray yaverlerile bir kaç başı-bozuk arasında kavgalar olmuş.. perdeyi kapatmışlar, tekrar açtırmışlar...

» — Kanto yüzünden değil.. kantocunun yüzünden olacak!.. Çok canlar yakmıştır... Şimdi de Tüfekçibaşının oğlu için söylüyorlar... Her gece şerefine yüzlerce lira sarf ediyormuş!

FAZLA ŞİŞMANLIĞA KARŞI

RADYOKARBON

TABLETLERI

Mide ve barsakların muntazam çalışmasını temin eder.

Bütün eczanelerde bulunur.

Umumi Neşriyat Müdürü: E. R. Uzman. Basıldığı yer: Ahmet Sait Matbaası.